

Forslag til RÅDETS AFGØRELSE

af (dato)

om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere

(den 25. marts 2010)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 27, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (den højtstående repræsentant)³, og

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁴, og

under henvisning til godkendelse fra Kommissionen, og⁵,

3

4

5

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med denne afgørelse er at fastslå, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil ("EU-Udenrigstjenesten") skal tilrettelægges og fungere som et funktionelt autonomt EU-organ under ledelse af den højtstående repræsentant, jf. artikel 27, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) som ændret ved Lissabontraktaten.
- (2) I overensstemmelse med artikel 21, stk. 3, andet afsnit, i TEU, påser EU, at der er sammenhæng mellem de forskellige områder inden for dens optræden udadtil og mellem disse og dens øvrige politikker. Rådet og Kommissionen, der bistås af Unionens højtstående repræsentant, sikrer denne sammenhæng og samarbejder i den henseende.
- (3) EU-Udenrigstjenesten støtter den højtstående repræsentant under opfyldelsen af hendes mandat, der er at føre Den Europæiske Unions fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og påse, at der er sammenhæng i Unionens optræden udadtil. EU-Udenrigstjenesten støtter den højtstående repræsentant i hendes egenskab af formand for Rådet for Udenrigsanliggender, uden at dette berører Generalsekretariatet for Rådets sædvanlige opgaver. EU-udenrigstjenesten støtter også den højtstående repræsentant i hendes egenskab af næstformand i Kommissionen for så vidt angår hendes varetagelse i Kommissionen af de ansvarsområder, Kommissionen har med hensyn til eksterne forbindelser, samt koordineringen af de andre aspekter af Unionens optræden udadtil, uden at dette berører Kommissionens tjenestegrenes sædvanlige opgaver.
- (3a) EU-Udenrigstjenesten bør, når den bidrager til EU's eksterne samarbejdsprogrammer, søge at sikre, at disse programmer opfylder målene for EU's optræden udadtil, jf. artikel 21 i TEU, især stk. 2, litra d), samt om de opfylder målene for EU's udviklingspolitik i overensstemmelse med artikel 208 i TEUF. I den forbindelse bør EU-Udenrigstjenesten også fremme opfyldelse af målene for den europæiske konsensus om udvikling og for den europæiske konsensus om humanitær bistand.
- (4) Det følger af Lissabontraktaten, at EU-Udenrigstjenesten for at gennemføre traktatens bestemmelser skal være operationel så hurtigt som muligt efter denne traktats ikrafttræden.

(5) Europa-Parlamentet skal fuldt ud spille sin rolle i EU's optræden udadtil, herunder sine politiske kontrolfunktioner som omhandlet i artikel 14, stk. 1, i TEU, samt i lovgivnings- og budgetspørgsmål som fastsat i traktaterne. Desuden hører den højtstående repræsentant regelmæssigt Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og grundlæggende valg i forbindelse med FUSP i overensstemmelse med artikel 36 i TEU, og hun påser, at der tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter. EU-Udenrigstjenesten bistår den højtstående repræsentant hermed.

(6) Den højtstående repræsentant eller hendes repræsentant bør over for Det Europæiske Forsvarsagentur, EU-Satellitcentret, Den Europæiske Unions Institut for Sikkerhedsstudier og Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademi varetage de ansvarsopgaver, der er omhandlet i deres respektive grundlæggende akter. EU-Udenrigstjenesten bør yde disse enheder den støtte, der i øjeblikket ydes af Generalsekretariatet for Rådet.

(7) Der bør vedtages bestemmelser om EU-Udenrigstjenestens personale og deres ansættelse. I personalesager behandles EU-Udenrigstjenesten som en institution i henhold til personalevedtægten. I overensstemmelse med artikel 27, stk. 3, i TEU skal EU-Udenrigstjenesten omfatte tjenestemænd fra Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen samt udstationeret personale fra medlemsstaternes nationale diplomatiske tjenester. Den højtstående repræsentant bliver ansættelsesmyndighed for både tjenestemænd, der er omfattet af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (personalevedtægten) og ansatte, der er omfattet af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte. Den højtstående repræsentant får også myndighed over udstationerede nationale eksperter, der besætter stillinger i EU-Udenrigstjenesten. Antallet af tjenestemænd og øvrige ansatte i EU-Udenrigstjenesten fastsættes hvert år som led i budgetproceduren og vil blive afspejlet i stillingsfortegnelsen.

(7a) Inden den 1. juli 2013 vil EU-Udenrigstjenesten udelukkende ansætte tjenestemænd fra Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen samt personale, der er udstationeret fra medlemsstaternes diplomatiske tjenester. Efter denne dato bør alle tjenestemænd og øvrige ansatte i Den Europæiske Union kunne søge de ledige stillinger i EU-Udenrigstjenesten.

(7b) Nationale eksperter, der er udstationeret i EU-Udenrigstjenesten, vil ikke blive regnet med i den tredjedel, som personale fra medlemsstaterne bør udgøre, når EU-Udenrigstjenesten når op på fuld kapacitet. Deres overførsel i oprettelsesfasen bliver ikke automatisk og vil ske med godkendelse fra myndighederne i de medlemsstater, de kommer fra.

(7c) Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten aftaler de nærmere bestemmelser med hensyn til de instrukser, Kommissionen giver til delegationerne. Disse bør navnlig foreskrive, at når Kommissionen giver instrukser til delegationerne, giver den samtidig en kopi af disse til delegationscheferne og EU-Udenrigstjenestens centraladministration.

(8) For at sikre den budgetmæssige autonomi, der er nødvendig for en velfungerende EU-Udenrigstjeneste, bør finansforordningen ændres, således at EU-Udenrigstjenesten behandles som en "institution" i henhold til finansforordningen med en specifik sektion i EU-budgettet. EU-Udenrigstjenesten vil blive underlagt dechargeprocedurer, jf. artikel 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 145, 146 og 147 i finansforordningen.

(9) Der bør fastsættes bestemmelser om EU-Udenrigstjenestens aktiviteter og dens personale for så vidt angår sikkerhed, beskyttelse af klassificerede oplysninger og åbenhed.

(10) Der erindres om, at protokollen vedrørende EU's privilegier og immuniteter finder anvendelse på EU-Udenrigstjenesten, dens tjenestemænd og øvrige ansatte, som er omfattet af enten personalevedtægten eller ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i EU.

(11) Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab er fortsat omfattet af en fælles institutionel ramme. Det er derfor afgørende at sikre sammenhæng mellem begge eksterne forbindelser og tillade EU's delegationer at repræsentere Det Europæiske Atomenergifællesskab i tredjelande og ved internationale organisationer.

(12) Denne afgørelse tages op til revision senest inden udgangen af 2013 på baggrund af erfaringerne.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Art og anvendelsesområde

1. I denne afgørelse fastlægges det, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) skal tilrettelægges og fungere.
2. EU-Udenrigstjenesten, som har hovedkvarter i Bruxelles, skal være et funktionelt autonomt EU-organ, der er adskilt fra Kommissionen og Rådets Generalsekretariat, med den rets- og handleevne, der er nødvendig for at den kan løse sine opgaver og nå sine mål.
3. EU-Udenrigstjenesten er underlagt den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (den højtstående repræsentants) myndighed.
4. EU-Udenrigstjenesten skal bestå af en centraladministration og af EU's delegationer i tredjelande og ved internationale organisationer.

Artikel 2

Opgaver

1. EU-Udenrigstjenesten støtter den højtstående repræsentant
 - under opfyldelsen af hendes mandat, der er at føre Den Europæiske Unions fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), herunder den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP), at bidrage med sine forslag til udviklingen af denne politik, som hun skal gennemføre i henhold til mandatet fra Rådet, samt at påse, at der er sammenhæng i Unionens optræden udadtil

- i hendes egenskab af formand for Rådet for Udenrigsanliggender, uden at dette berører Generalsekretariatet for Rådets sædvanlige opgaver
 - i hendes egenskab af næstformand i Kommissionen, for så vidt angår hendes varetagelse i Kommissionen af de ansvarsområder, Kommissionen har med hensyn til eksterne forbindelser, samt koordineringen af de andre aspekter af Unionens optræden udadtil, uden at dette berører Kommissionens tjenestegrenes sædvanlige opgaver.
2. EU-Udenrigstjenesten skal bistå Det Europæiske Råds formand, Kommissionens formand og Kommissionen med udøvelsen af deres respektive beføjelser med hensyn til eksterne forbindelser.

Artikel 3

Samarbejde

1. EU-Udenrigstjenesten samarbejder med medlemsstaternes diplomatiske tjenester samt med Rådets Generalsekretariat og Kommissionens tjenestegrene for at sikre sammenhæng mellem de forskellige områder af Unionens optræden udadtil og mellem disse og dens andre politikker.
2. EU-Udenrigstjenesten og Kommissionens tjenestegrene hører hinanden om alle spørgsmål vedrørende Unionens optræden udadtil i forbindelse med udøvelsen af deres respektive beføjelser bortset fra spørgsmål, der er omfattet af ESFP. EU-Udenrigstjenesten deltager i det forberedende arbejde og procedurer i forbindelse med retsakter, der udarbejdes af Kommissionen på dette område. Dette stykke gennemføres i overensstemmelse med afsnit V, kapitel 1, i TEU og artikel 205 i TEUF.
3. EU-Udenrigstjenesten kan indgå serviceleveranceaftaler med relevante tjenestegrene i Kommissionen, Generalsekretariatet for Rådet eller andre af Den Europæiske Unions kontorer eller interinstitutionelle organer.

4. EU-Udenrigstjenesten sørger for passende støtte til og samarbejde med EU's øvrige institutioner og organer, navnlig Europa-Parlamentet. EU-Udenrigstjenesten kan også drage fordel af støtte fra og samarbejde med disse institutioner og organer, herunder agenturer, når det er hensigtsmæssigt.

Artikel 4

Centraladministration

1. EU-Udenrigstjenesten ledes af en administrerende generalsekretær, der handler under den højtstående repræsentants myndighed. Den administrerende generalsekretær træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at EU-Udenrigstjenesten fungerer tilfredsstillende, herunder den administrative og budgetmæssige forvaltning. Han sikrer en effektiv koordinering mellem alle centraladministrationens tjenestegrene samt med EU's delegationer.
2. Den administrerende generalsekretær bistås af to vicegeneralsekretærer.
3. EU-Udenrigstjenestens centraladministration opdeles i generaldirektorater. Disse omfatter især
 - en række generaldirektorater omfattende geografiske kontorer, der dækker alle verdens lande og regioner, samt multilaterale og tematiske kontorer. Disse tjenestegrene koordinerer efter behov med Kommissionens relevante tjenestegrene og med Rådets Generalsekretariat
 - et generaldirektorat for administration, personale, budget, sikkerhed samt kommunikations- og informationssystemer, der er placeret under den administrerende generalsekretærs direkte myndighed

- Direktoratet for Krisestyring og -planlægning, Den Civile Kapacitet til Planlægning og Gennemførelse, Den Europæiske Unions Militærstab og EU's Situationscenter, der er placeret under den højtstående repræsentants direkte myndighed og ansvar i hendes egenskab af højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik.

De særlige forhold i forbindelse med disse strukturer og de nærmere enkeltheder vedrørende deres funktioner samt personalets ansættelse og status respekteres.

Der sikres fuld koordinering mellem alle strukturer inden for EU-Udenrigstjenesten.

Centraladministrationen omfatter desuden

- en tjenestegren for strategisk politisk planlægning
 - en juridisk tjeneste under den administrerende generalsekretærs administrative myndighed, som arbejder tæt sammen med Rådets og Kommissionens juridiske tjenester
 - tjenestegrene for interinstitutionelle forbindelser, information og offentligt diplomati, intern revision og inspektioner samt beskyttelse af personoplysninger.
4. Den højtstående repræsentant udpeger formændene for de forberedende rådsorganer, hvor formanden er en repræsentant for den højtstående repræsentant, herunder formanden for Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité, i overensstemmelse med bilag II i RÅDETS AFGØRELSE af 1. december 2009 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til Det Europæiske Råds afgørelse om udøvelsen af formandskabet for Rådet og om formandskabet for Rådets forberedende organer (2009/908/EU)⁶.

⁶ EUT L 322 af 9.12.2009, s. 28.

5. Den højtstående repræsentant og EU-Udenrigstjenesten støttes om nødvendigt af Generalsekretariatet for Rådet og de relevante tjenestegrene i Kommissionen. EU-Udenrigstjenesten, Generalsekretariatet for Rådet og de relevante tjenestegrene i Kommissionen kan udarbejde serviceleveranceaftaler.

Artikel 5

Unionens delegationer

1. Afgørelsen om at åbne eller lukke en delegation vedtages af den højtstående repræsentant efter aftale med Rådet og Kommissionen.
2. Hver af Unionens delegationer står under en delegationschefs ansvar.

Delegationschefen har myndighed over hele delegationens personale uanset dets status og med hensyn til alle dets aktiviteter. Han refererer til den højtstående repræsentant vedrørende den overordnede forvaltning af delegationens arbejde og for at sikre koordineringen af alle Unionens tiltag.

Personalet ved delegationerne omfatter personale fra EU-Udenrigstjenesten og, når det er hensigtsmæssigt med henblik på gennemførelsen af Unionens budget og andre politikker end dem, der hører under EU-Udenrigstjenestens ansvarsområde, personale fra Kommissionen.

3. Delegationschefen modtager instrukser fra den højtstående repræsentant og EU-Udenrigstjenesten og er ansvarlig for deres udførelse.

På områder, hvor Kommissionen udøver de beføjelser, der er tillagt den i traktaterne, kan den også i overensstemmelse med artikel 221, stk. 2, i TEUF, give instrukser til delegationerne, som skal udføres under delegationschefens overordnede ansvar.

4. Delegationschefen gennemfører driftsbevillinger i forbindelse med EU-projekter i det pågældende tredjeland, når Kommissionen har uddelegeret denne opgave, i overensstemmelse med finansforordningen.
5. Driften af de enkelte delegationer evalueres med jævne mellemrum af generalsekretæren for EU-Udenrigstjenesten; evalueringen omfatter en finansiel og en administrativ revision. Generalsekretæren for EU-Udenrigstjenesten kan bede om bistand fra Kommissionens relevante tjenestegrene til disse opgaver.
6. Den højtstående repræsentant indgår de nødvendige aftaler med de pågældende værtslande, internationale organisationer eller tredjelande. Den højtstående repræsentant træffer navnlig de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at værtslandene indrømmer Unionens delegationer, deres personale og deres ejendom privilegier og immuniteter, der svarer til dem, der er omhandlet i Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser.
7. Unionens delegationer har beføjelse til at betjene andre EU-institutioner, navnlig Europa-Parlamentet, i deres kontakter med de internationale organisationer eller tredjelande, som delegationerne er akkrediteret til.
8. Delegationschefen har beføjelse til at repræsentere EU i det land, hvor delegationen er akkrediteret, navnlig til at indgå kontakter og være part i retssager.
9. Unionens delegationer arbejder tæt sammen og udveksler oplysninger med medlemsstaternes diplomatiske tjenester.
10. Unionens delegationer støtter efter anmodning fra medlemsstaterne disse i deres diplomatiske forbindelser og i deres konsulære beskyttelse af unionsborgere i tredjelande.

Artikel 6

Personale

1. EU-Udenrigstjenesten omfatter: tjenestemænd og øvrige ansatte i Den Europæiske Union, herunder personale fra medlemsstaternes diplomatiske tjenester, der er udpeget som midlertidigt ansatte⁷.

EU-Udenrigstjenesten kan om nødvendigt anvende specialiserede udstationerede nationale eksperter.

2. EU-Udenrigstjenestens personale skal i udøvelse af sin tjeneste og i sin adfærd udelukkende lade sig lede af Unionens interesser. Det må hverken søge eller modtage instrukser fra regeringer, myndigheder, organisationer eller personer uden for EU-Udenrigstjenesten eller andre organer eller personer end den højtstående repræsentant, jf. dog artikel 2, stk. 1, tredje afsnit, artikel 2, stk. 2, og artikel 5, stk. 3.
3. Vedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og de regler, som Den Europæiske Unions institutioner sammen har vedtaget om anvendelsen af vedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, finder anvendelse på EU-Udenrigstjenestens personale, jf. stk. 1, første afsnit.
4. Den højtstående repræsentant vedtager de regler, hvorefter udstationerede nationale eksperters specialiserede ekspertise stilles til rådighed for EU-Udenrigstjenesten; disse regler skal svare til dem, der er fastsat i Rådets afgørelse 2003/479/EF, ændret ved Rådets afgørelse 2007/829/EF af 5. december 2007⁸.

⁷ Artikel 98, stk. 1, andet afsnit, i personalevedtægten affattes således: "Fra den 1. juli 2013 overvejer ansættelsesmyndigheden også at anvende tjenestemænd fra andre institutioner uden dog at prioritere nogen af disse kategorier."

⁸ EUT L 327 af 13. december 2007, s. 10.

5. De beføjelser, som vedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og de beføjelser, som ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte tillægger den myndighed, der er beføjet til at indgå kontrakter, tildeles den højtstående repræsentant, som kan uddelegere disse beføjelser inden for EU-Udenrigstjenesten.
6. Ansættelse i EU-Udenrigstjenesten skal være baseret på fortjeneste og på at sikre passende geografisk balance. EU-Udenrigstjenestens personale skal have en meningsfuld tilstedeværelse af statsborgere fra alle medlemsstaterne.
7. Tjenestemænd i Den Europæiske Union og midlertidigt ansatte fra medlemsstaternes diplomatiske tjenester har samme rettigheder og forpligtelser, jf. vedtægten og ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte, og skal behandles lige, især med hensyn til adgang til alle stillinger på lige vilkår. Der skelnes ikke mellem midlertidige ansatte fra nationale diplomatiske tjenester og tjenestemænd i Den Europæiske Union med hensyn til tildeling af de opgaver, som de skal udføre på alle EU-Udenrigstjenestens aktivitets- og politikområder.

8. De tjenestegrene og funktioner i Generalsekretariatet for Rådet og i Kommissionen, der er anført i bilaget, overføres til EU-Udenrigstjenesten. Tjenestemænd og midlertidigt ansatte, der beklæder stillinger i de tjenestegrene eller udfører de funktioner, der er opført i bilaget, overføres til EU-Udenrigstjenesten. Dette gælder tilsvarende for kontraktansatte og lokalt ansatte i disse tjenestegrene og funktioner. Udstationerede nationale eksperter, der arbejder i disse tjenestegrene eller funktioner, overføres også til EU-Udenrigstjenesten med godkendelse fra myndighederne i den medlemsstat, de kommer fra.⁹

Overførslerne får virkning på dagen for vedtagelsen af Den Europæiske Unions ændringsbudget vedrørende de tilsvarende stillinger og bevillinger til EU-Udenrigstjenesten.

Ved overførslen til EU-Udenrigstjenesten anviser den højtstående repræsentant hver tjenestemand en stilling i den ansættelsesgruppe, der svarer til vedkommendes lønklasse.

9. Den højtstående repræsentant opstiller udvælgelsesprocedurerne for EU-Udenrigstjenestens personale, der bør foregå efter en gennemsigtig procedure på grundlag af meritter med et mål om at sikre tjenesten personale af højeste standard med hensyn til kvalifikationer, effektivitet og integritet og samtidig sikre en passende geografisk balance, opfylde et behov for en meningsfuld tilstedeværelse af statsborgere fra alle EU-medlemsstater i EU-Udenrigstjenesten og tilstræbe balance mellem kønnene. Proceduren skal fastlægges i overensstemmelse med personalevedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte. Repræsentanter for medlemsstaterne, Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen inddrages i ansættelsesproceduren vedrørende de ledige stillinger i EU-Udenrigstjenesten¹⁰.

⁹ Jf. udkast til erklæring vedrørende spørgsmålet om udstationerede nationale eksperter på side 29.

¹⁰ Jf. udkast til erklæring vedrørende ansættelsesproceduren på s. 28.

10. De procedurer for ansættelse af personale til stillinger, som overføres til EU-Udenrigstjenesten, der er i gang på tidspunktet for denne afgørelses ikrafttræden, forbliver gyldige. De vil blive fortsat og afsluttet under den højtstående repræsentants ansvar i overensstemmelse med stillingsopslagene og de gældende regler i vedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.

Når EU-Udenrigstjenesten er nået op på fuld kapacitet, bør personale fra medlemsstaterne udgøre mindst en tredjedel af EU-Udenrigstjenestens samlede personale på AD-niveau, jf. stk. 1, første afsnit. Den højtstående repræsentant aflægger hvert år rapport til Rådet om besættelsen af stillinger i EU-Udenrigstjenesten.

11. Den højtstående repræsentant fastsætter reglerne for mobilitet for at sikre, at der er tilstrækkelig mobilitet for EU-Udenrigstjenestens personale. Der gælder særlige bestemmelser for det personale, der er nævnt i artikel 4, stk. 3, tredje led. I princippet skal alt personale i EU-Udenrigstjenesten med jævne mellemrum gøre tjeneste ved Unionens delegationer. Den højtstående repræsentant fastsætter regler herfor.
12. I overensstemmelse med de gældende bestemmelser i national ret giver hver medlemsstat sine embedsmænd, som er blevet midlertidigt ansatte i EU-Udenrigstjenesten, en garanti for øjeblikkelig genansættelse efter deres tjenesteperiode i EU-Udenrigstjenesten. I overensstemmelse med artikel 50b i AØAF må denne tjenesteperiode ikke overstige otte år, medmindre den forlænges med højst to år under ekstraordinære omstændigheder og i tjenestens interesse¹¹. EU-tjenestemænd, der gør tjeneste i EU-Udenrigstjenesten, har ret til at søge stillinger i deres oprindelige institution på samme vilkår som interne kandidater.

¹¹ Artikel 50b, stk. 2, i AØAF affattes således: "2. De kan ansættes for en periode på højst fire år. Kontrakter kan fornyes for en periode på højst fire år. Samlet bør ansættelsens varighed ikke overstige otte år. Under ekstraordinære omstændigheder og i tjenestens interesse kan kontrakten dog ved udgangen af den otteårige periode forlænges for en periode på højst to år. En fornyelse eller forlængelse kan tildeles på betingelse af, at udstationeringen fra den nationale diplomatiske tjeneste forlænges i fornyelsesperioden."

13. Der tages skridt til at give EU-Udenrigstjenestens personale passende fælles uddannelse, især med udgangspunkt i den praksis og de strukturer, der allerede findes på nationalt plan. Den højtstående repræsentant træffer passende foranstaltninger med henblik herpå inden et år efter denne afgørelses ikrafttræden.

Artikel 7

Budget

1. Den højtstående repræsentant fungerer som anvisningsberettiget for EU-Udenrigstjenestens sektion i Den Europæiske Unions almindelige budget og vedtager de interne regler for forvaltningen af de tilsvarende budgetposter. I disse interne regler fastsættes, hvilke af den anvisningsberettigedes beføjelser der uddelegeres til den administrerende generalsekretær, samt betingelserne for dennes subdelegation heraf.
2. EU-Udenrigstjenesten udøver sine beføjelser i overensstemmelse med finansforordningen vedrørende Unionens almindelige budget inden for rammerne af de bevillinger, der afsættes til den.
3. FUSP-budgettet, stabilitets-instrumentet med undtagelse af den del, der er omtalt i artikel 8, stk. 1, instrumentet til finansiering af samarbejdet med industrialiserede lande, kommunikation og offentligt diplomati samt valgobservationsmissioner hører under den højtstående repræsentants/EU-Udenrigstjenestens ansvar. [Kommissionen er ansvarlig for den finansielle forvaltning under den højtstående repræsentants direkte myndighed i hendes egenskab af næstformand i Kommissionen]¹².

¹² Kommissionen vil fremsætte en erklæring om, at den højtstående repræsentant skal have den fornødne autoritet på området under fuld overholdelse af finansforordningen.

4. EU-Udenrigstjenesten underlægges dechargeprocedurer, jf. artikel 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i artikel 145, 146 og 147 i finansforordningen.

Artikel 8

Programmering

1. Inden for rammerne af forvaltningen af EU's eksterne samarbejdsprogrammer, som fortsat henhører under Kommissionens ansvar, giver den højtstående repræsentant strategisk politisk vejledning. EU-Udenrigstjenesten bidrager til programmerings- og forvaltningscyklussen for følgende geografiske og tematiske instrumenter på grundlag af policymålene i de pågældende instrumenter. Den højtstående repræsentant påser navnlig via følgende eksterne instrumenter, at Unionens optræden udadtil fremtræder som en helhed, er sammenhængende og effektiv:
- instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde
 - Den Europæiske Udviklingsfond
 - Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder
 - det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument
 - instrumentet for samarbejdet med industrialiserede lande
 - instrumentet for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område
 - stabilitetsinstrumentet vedrørende den bistand, der er omtalt i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1717/2006 af 15. november 2006.

2. Under hele programmeringen, planlægningen og gennemførelsen af disse instrumenter arbejder den højtstående repræsentant og EU-Udenrigstjenesten i overensstemmelse med artikel 3, sammen med Kommissionens relevante medlemmer og tjenestegrene, jf. dog artikel 1, stk. 3. Alle forslag til afgørelse udarbejdes ved hjælp af kommissionsprocedurer og forelægges Kommissionen til afgørelse.
3. EU-Udenrigstjenesten har især ansvaret for at forberede følgende kommissionsafgørelser om de strategiske, flerårige skridt i programmeringscyklussen:
 - i) landallokeringer for at fastlægge den samlede finansielle ramme for de enkelte regioner (med forbehold af den vejledende fordeling i de finansielle overslag). Inden for hver region afsættes en del af midlerne til regionale programmer
 - ii) landestrategidokumenter og regionale strategidokumenter
 - iii) nationale og regionale vejledende programmer (NVP/RVP).
4. Med hensyn til Den Europæiske Udviklingsfond og instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet udarbejdes alle forslag, herunder forslag om ændring af grundforordningerne og programmeringsdokumenterne, jf. stk. 3, af de relevante tjenestegrene i EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen under direkte tilsyn og vejledning af kommissæren med ansvar for udviklingspolitik, og de forelægges derefter i fællesskab med den højtstående repræsentant Kommissionen til afgørelse.

5. Med hensyn til det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument udarbejdes alle forslag, herunder forslag om ændring af grundforordningerne og programmeringsdokumenterne i stk. 3, af de relevante tjenestegrene i EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen under direkte tilsyn og vejledning af kommissæren med ansvar for naboskabspolitik, og de forelægges derefter i fællesskab med den højtstående repræsentant Kommissionen til afgørelse.
6. Den relevante tjenestegren i Kommissionen udarbejder tematiske programmer med undtagelse af Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder og instrumentet for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område under vejledning af kommissæren med ansvar for udvikling, og disse programmer forelægges kollegiet efter aftale med den højtstående repræsentant og andre relevante kommissærer.

Artikel 9

Sikkerhed

1. Den højtstående repræsentant træffer efter høring af det udvalg, der er nævnt i Rådets afgørelse 2001/264/EF, nævnte udvalg afgørelse om sikkerhedsbestemmelserne for EU-Udenrigstjenesten og træffer alle passende foranstaltninger for at sikre, at EU-Udenrigstjenesten effektivt styrer risici for dens personale, fysiske aktiver og informationer, og at den opfylder sin pligt til at udvise rettidig omhu. Sådanne bestemmelser finder anvendelse på hele EU-Udenrigstjenestens personale og alle EU-delegationer uanset deres administrative status eller oprindelse.

2. Indtil vedtagelsen af den afgørelse, der er omhandlet i stk. 1,
 - skal EU-Udenrigstjenesten anvende Rådets afgørelse 2001/264/EF med hensyn til beskyttelsen af klassificerede oplysninger
 - skal EU-Udenrigstjenesten anvende Kommissionens afgørelse 2001/844/EF med hensyn til andre sikkerhedsaspekter.
3. EU-Udenrigstjenesten skal have en tjenestegren med ansvar for sikkerhedsspørgsmål, der bistås af medlemsstaternes kompetente tjenester.
4. Den højtstående repræsentant vedtager alle nødvendige foranstaltninger for at gennemføre sikkerhedsbestemmelserne i EU-Udenrigstjenesten, især for så vidt angår beskyttelse af klassificerede informationer og de foranstaltninger, der skal træffes for det tilfælde, at ansatte i EU-Udenrigstjenesten ikke overholder sikkerhedsbestemmelserne. Med henblik herpå søger EU-Udenrigstjenesten rådgivning fra Generalsekretariatet for Rådets Sikkerhedskontor, fra de relevante tjenestegrene i Kommissionen og fra de relevante tjenestegrene i medlemsstaterne.

Artikel 10

Aktindsigt, arkiver og databeskyttelse

1. EU-Udenrigstjenesten anvender de bestemmelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter. Den højtstående repræsentant træffer afgørelse om gennemførelsesbestemmelserne for EU-Udenrigstjenesten¹³.

¹³ Med forbehold af de fremtidige aftaler med Europa-Parlamentet.

2. EU-Udenrigstjenestens generalsekretær organiserer tjenestens arkiver. De relevante arkiver i de tjenestegrene, der overføres fra Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen, overføres til EU-Udenrigstjenesten.
3. EU-Udenrigstjenesten beskytter fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Den højtstående repræsentant træffer afgørelse om gennemførelsesbestemmelserne for EU-Udenrigstjenesten.

Artikel 11

Fast ejendom

1. Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionens relevante tjenestegrene træffer alle nødvendige foranstaltninger, således at de overførsler, der er nævnt i artikel 6, stk. 8, kan ledsages af de overførsler af råds- og kommissionsbygninger, der er nødvendige for, at EU-Udenrigstjenesten kan fungere.
2. De betingelser, hvorunder fast ejendom stilles til rådighed for EU-Udenrigstjenestens centraladministration og Unionens delegationer, afgøres i fællesskab af den højtstående repræsentant og, alt efter hvad der er relevant, Generalsekretariatet for Rådet eller Kommissionen.

Afsluttende bestemmelser

1. Den højtstående repræsentant, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne er ansvarlige for gennemførelsen af denne afgørelse og træffer alle de nødvendige foranstaltninger med henblik herpå.
2. Den højtstående repræsentant skal aflægge rapport til Rådet om, hvordan EU-Udenrigstjenesten fungerer senest inden udgangen af 2011. Denne rapport skal navnlig omfatte gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 8 og artikel 5, stk. 3 og 10.
3. I lyset af erfaringerne tager Rådet på forslag af den højtstående repræsentant denne afgørelse op til revision senest inden udgangen af 2013, jf. artikel 27 i TEU.
4. Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen. Bestemmelser i denne afgørelse om finansiel forvaltning og ansættelse, får først virkning, når de nødvendige ændringer i personalevedtægten og finansforordningen samt ændringsbudgettet er vedtaget. For at sikre en tilfredsstillende forvaltning af EU-Udenrigstjenestens personale i afventning af ikrafttrædelsen af de ændringer i personalevedtægten, ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og finansforordningen, der er nødvendige for gennemførelsen af denne afgørelse, aftaler den højtstående repræsentant, Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen bestemmelser, og der iværksættes konsultationer med medlemsstaterne.

5. Senest en måned efter denne afgørelses ikrafttræden forelægger den højtstående repræsentant Kommissionen et overslag over EU-Udenrigstjenestens indtægter og udgifter, herunder en stillingsfortegnelse, således at den kan forelægge et forslag til ændringsbudget.
6. Denne afgørelse offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Bruxelles, [dato]

.....

**Bilag til Rådets afgørelse
om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil
skal tilrettelægges og fungere**

Tjenestegrene og funktioner, der skal overføres til EU-Udenrigstjenesten¹⁴

Følgende er en liste over alle de administrative enheder, der skal overføres samlet til EU-Udenrigstjenesten. Dette foregriber ikke de yderligere behov og den tildeling af ressourcer, der skal besluttes i de samlede budgetforhandlinger om oprettelse af EU-Udenrigstjenesten, og ej heller beslutningerne om tilvejebringelsen af det fornødne personale med ansvar for støttefunktioner og de hermed forbundne behov for serviceleveranceaftaler mellem Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten.

¹⁴ De menneskelige ressourcer, der skal overføres, finansieres alle fra udgiftsområde 5 (*Administration*) i den flerårige finansielle ramme.

1. **GENERALSEKRETARIATET FOR RÅDET**

Alt personale i nedenstående afdelinger og funktioner overføres samlet til EU-Udenrigstjenesten, bortset fra et meget begrænset antal ansatte, der skal udføre Generalsekretariatet for Rådets normale opgaver i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, andet led, og visse specifikke funktioner, der er angivet nedenfor:

Policyenheden

ESFP og krisestyringsstrukturer

- *Direktoratet for Krisestyring og Planlægning (CMPD)*
- *Den Civile Planlægnings- og Gennemførelseskapacitet (CPCC)*
- *Den Europæiske Unions Militærstab (EUMS)*
 - *Afdelinger under DGEUMS's direkte myndighed*
 - *Direktoratet for Koncepter og Kapacitet*
 - *Efterretningsdirektoratet*
 - *Direktoratet for Operationer*
 - *Direktoratet for Logistik*
 - *Direktoratet for Kommunikations- og Informationssystemer*
- *EU's Situationscenter (SITCEN)*

Undtagelse:

- *Personale i SITCEN, der understøtter Sikkerhedsgodkendelsesmyndigheden*

Generaldirektorat E

- *Enheder placeret under generaldirektørens direkte myndighed*
- *Direktoratet for Nord-, Syd- og Mellemamerika og De Forenede Nationer*
- *Direktoratet for det Vestlige Balkan, Østeuropa og Centralasien*
- *Direktoratet for Ikke-spredning af Masseødelæggelsesvåben*
- *Direktoratet for Parlamentariske Anliggender på FUSP-området*
- *Forbindelseskontoret i New York*
- *Forbindelseskontoret i Genève*

GSR-tjenestemænd udstationeret ved EU's særlige repræsentanter og FSFP-missioner

2. KOMMISSIONEN (HERUNDER DELEGATIONERNE)

Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser

- *Alle stillinger i hierarkiet*
- *Direktorat A (kriseplatform og politikkoordinering inden for FUSP)*
- *Direktorat B (multilaterale forbindelser og menneskerettigheder)*
- *Direktorat C (Nordamerika, Australasien, New Zealand, EØS, EFTA, San Marino, Andorra, Monaco)*
- *Direktorat D (koordinering af den europæiske naboskabspolitik)*
- *Direktorat E (Østeuropa, det sydlige Kaukasus, republikkerne i Centralasien)*
- *Direktorat F (Mellemøsten, det sydlige Middelhavsområde)*
- *Direktorat G (Latinamerika)*
- *Direktorat H (Asien (ekskl. Japan og Korea))*
- *Direktorat I (centrale ressourcer, information og interinstitutionelle forbindelser)*
- *Direktorat K (delegationerne)*
- *Direktorat L (strategi, koordinering og analyse)*
- *Taskforce vedrørende det østlige partnerskab*
- *Relex-01-Enheden (audit)*

Undtagelser:

- *Personale med ansvar for forvaltning af finansielle instrumenter*
- *Personale med ansvar for udbetaling af lønninger og godtgørelser til personalet ved delegationerne*

Delegationerne

- *Alle delegationschefer og stedfortrædende delegationschefer*
- *Alle politiske afdelinger og deres personale*
- *Alle afdelinger vedrørende information og offentligt diplomati og deres personale*
- *Alle administrative afdelinger*

Undtagelser

- *Personale med ansvar for gennemførelse af finansielle instrumenter*

Generaldirektoratet for Udvikling

- *Direktorat D (AVS II - Vest- og Centralafrika, Vestindien og OLT) undtagen OLT-taskforcen*
- *Direktorat E (Afrikas Horn, Østafrika og det sydlige Afrika, Det Indiske Ocean og Stillehavet)*
- *Enhed CI (AVS I: Programmering og forvaltning af bistand):* Personale med ansvar for programmering
- *Enhed C2 (Panafrikanske anliggender og institutioner, forvaltningspraksis og migration):* Personale med ansvar for panafrikanske forbindelser
- *Relevante stillinger i hierarkiet*

Udkast til erklæringer til optagelse i Rådets protokol

1. Udkast til erklæring fra den højtstående repræsentant vedrørende den ansættelsesprocedure, som hun agter at anvende i EU-Udenrigstjenesten

Rådet noterer sig følgende erklæring:

1. EU-Udenrigstjenestens personale skal bestå af tjenestemænd og øvrige ansatte i Den Europæiske Union, herunder personale fra medlemsstaternes diplomatiske tjenester, der er udpeget som midlertidigt ansatte, og, om nødvendigt og på midlertidig basis, specialiserede udstationerede nationale eksperter. De beføjelser, som vedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og de beføjelser, som ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte (AØAF) tillægger den myndighed, der er beføjet til at indgå kontrakter, tildeles den højtstående repræsentant, som kan uddelegere disse beføjelser inden for EU-Udenrigstjenesten.
2. Vedtægten, AØAF og de regler, som Den Europæiske Unions institutioner sammen har vedtaget om anvendelsen af denne vedtægt og disse AØAF, finder anvendelse på EU-Udenrigstjenestens personale.

3. Repræsentanter for medlemsstaterne, Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet inddrages i ansættelsesproceduren i EU-Udenrigstjenesten sammen med tjenestemænd fra EU-Udenrigstjenesten gennem oprettelse af et rådgivende udvalg for udnævnelse. Dette udvalg skal sammensætte udvælgelseskomitéen for seniorudnævnelser (direktører og over) og foreslå den højtstående repræsentant en kort liste over kandidater med henblik på udnævnelse. Alle kandidater til stillinger som delegationschefer skal gennemgå udvælgelsesprocedurer. Udnævnelsesbeføjelserne skal udøves på grundlag af en liste over kandidater, som Kommissionen har givet sit samtykke til for hvilke Kommissionen har erklæret, at de er i stand til at påtage sig finansielle forvaltningsopgaver. Kandidater fra nationale diplomatiske tjenester skal forelægge en skriftlig bekræftelse på den nationale diplomatiske tjenestes godkendelse af deres udsendelse, hvis deres ansøgning imødekommes.
4. Det Rådgivende Udvalg for Udnævnelse skal også overvåge udvælgelsesprocedurerne på andre niveauer i EU-Udenrigstjenesten og udviklingen i EU-Udenrigstjenestens personale, bl.a. for så vidt angår køn og geografisk balance. Det skal rådgive den højtstående repræsentant i disse spørgsmål.
5. HR hører Rådet, inden han foretager ændringer i disse procedurer.
2. **Udkast til Rådets erklæring vedrørende udsendte nationale eksperter**

Ved udløbet af kontrakten for en udsendt national ekspert, der er overført til EU-Udenrigstjenesten i henhold til artikel 6, stk. 8, vil funktionen blive konverteret til en stilling som midlertidigt ansat i tilfælde, hvor den funktion, som den udsendte nationale ekspert udførte, svarer til en funktion, der normalt udføres af personale på AD-niveau, forudsat at den nødvendige stilling er til rådighed i stillingsfortegnelsen.